

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Se primesc manuscrite de pe
primele. — Manuscrisele nu se
rețin.
INSCRIȚIUNI se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anuțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schölk, Rudolf Mosse, A. Oppelits
Nachfolger; Ant. Oppelits, J.
Damasch, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Ivas, Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiunilor: o serie
garmond pe o coloană 8 ec. și
50 ec. timbru pentru o publi-
care. Publicarea mai dore după
sarcă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 ec. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în dă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din arată
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 41.

Brașov, Vineri 21 Februarie (5 Martie)

1897.

Regele Serbiei în Sofia.

Alexandru I, tinărul rege al Serbiei, este de câte-va zile oșpele prințului Ferdinand de Coburg și al Bulgariei. Visita acesta era demult proiectată, de când adecă prințul Bulgariei a vizitat, în anul trecut pe regele Serbiei în Belgrad. Era deci lucru firesc, ca acesta să întorcă visita.

Pe atunci, pe când prințul Bulgariei a fost la Belgrad, se vorbea mult nu numai de o apropiere, ci chiar de o alianță între aceste două state balcanice, se vorbea de o confederațiune balcanică. De atunci s'au mai schimbat multe. De confederațiune slavă n'a mai fost vorba, ér regele sârbesc a găsit cu cale, ca înainte de a merge la Sofia să facă o vizită curții române la București, scurt timp după visita împăratului Francisc Iosif în România.

Deși multe s'au schimbat, și de când cu răscolă din Creta s'a cristalisat un tel de acțiune comună a marilor puteri cu scop de a corege sorțea Turciei, care împrejurare face, ca politica statelor mici balcanice să perdă mult din importanța ei de mai înainte, totuși întâlnirea dela Sofia între Alexandru I și Ferdinand I are o netăgăduită însemnătate pentru viitor.

Nu trebuie să uităm, că numai înainte cu 10 ani a fost un crâncen război între Bulgaria și Serbia din cauza rivalităților între aceste două state balcanice. Serbia a suferit desastru cumplit atunci și nu și-a ajuns scopul de-a restabili echilibrul între statele balcanice, care fusese mult conturbat în favorul Bulgariei. Și astăzi deci există încă mai mult séu mai puțin rivalitățile, care au dat nascere aceluia război, dér atât cei din Belgrad, cât și cei din Sofia se vor gândi, că pe calea amicabilă mai multe se pot dobândi și aplană, decât prin

certe și bătăi, și așa au ridicat și unii și alții bandiera „frățietății” și a „scopurilor comune”.

Aceste s'au accentuat și în toatele ce s'au rostit la masa princiară din Sofia, când prințul Ferdinand în numele națiunii bulgare a salutat pe oșpele séu ca pe purtătorul frățietății și a unirii dintre națiunile bulgară și sârbescă, de aceeași rassă și de aceeași credință, ér Regele Alexandru a mulțămît asigurând, că consideră ca o problemă a sa de a stringe și mai mult legăturile dintre Bulgaria și Serbia, care trebuie să procedă în sinceră înțelegere în toate cestiunile.

În acest semn pledază și diarele sârbesci și bulgare, ér mai vértos cele sârbesci, care din incidentul visitei Regelui lor la Sofia stăruesc mult ca să se facă o învoială între cele două state, să se învoiască pentru present și și pentru eventualitatea căderii împărăției turcesci.

Cu deosebire în ce privește viitorul împărțire a Macedoniei, un diar sârbesc „Male Novine” pledază tocmai acuma pentru un plan care să împartă această țără între Serbia și Bulgaria.

Nu-i vorba, pôte fi spre folosul acestor țări balcanice decât vor lucra în unire pentru scopuri ce le recunosc a fi comune lor.

Când se va trata însă de împărțirea Turciei vor mai avé séu și alții un cuvânt și nici Bulgariei, nici Sârbiei n'ar trebui să uite, că planul marilor puteri interesate la acesta împărțire nu este ca să facă séu iasă socotéla micelor state, ci el întesce a satisfăce în primul rând interesele lor.

Ca să-și apere deci cu succes poziția și independența lor, Bulgariei ca și Sârbiei ar trebui să înțelegă, că trebuie să lucre în unire cu toate poptele creștine din Orient.

In afacerea pendentă a „Asociațiunii transilvane”, s'au pronunțat, precum șcim, și confrății dela „Dreptatea” din Timișoara. Pe cât de mult ni-a înveselit chipul cum acești confrăți au nemerit adevăratul ton, ce trebuie să răsune, față cu volubila ministerială, din cordele instrumentului, pe care vor fi chiămați membrii Asociațiunii a cânta la 10 Martie a. o. pe atât de mult ni-a surprins, ba ni-a uimit chiar vădând cum confrății dela „Telegraful român”, din Sibiu nu s'au mulțămît cu dojana, ce ni-au dat'o că discutăm cestiunea „prematură”, adecă înainte de publicarea raportului comitetului, dér acum vin și au aerul de a ne lua în nume de rău, că o discutăm și după împărțirea aceluia raport.

Citând un pasagiu din articolul publicat în numărul nostru de Duminică „Tel. Rom.” exclamă: „Cu astfel de frase bombastice se mistesce „Gazeta” a nu preocupă pe membrii Asociațiunii într'o cestiune din cele mai delicate” — ér mai la vale vorbesce de „frasele provocătoare” ale autorului articolului amintit.

Cei dela „Telegr. Rom.” cari s'arată atât de preocupați de grija de a nu preocupă pe membrii Asociațiunii se vede că n'au cetit raportul Comitetului central al „Asociațiunii”, deși susțin, că e „destul de elocuent pentru cine vrea să'l înțelegă”, — căci de l'ar fi cetit și de ar vrea să'l înțelegă, n'ar mai puté admite, că „Gazeta” susținând titlul actual, ar puté séu preocupă pe membrii Asociațiunii mai mult decât i-a preocupat comitetul prin reprezentanțiunile sale, comunicate în raport.

Nu pôte fi dér vorba aici, decât autorul articulelor din fôia noastră se putea ori nu „stăpâni până la adunarea generală, ca acolo să-și validiteze părerile”, ci în fața consternării și a nemulțămirii, ce a produs'o între Români deja simpla anunțare a comitetului, că trebuie să se țină adunare estra-ordinară, căci ministrul cere schimbarea titlului Asociațiunii, era cu mult mai la loc să ne mirăm, că noi diariștii tratăm cestiunea încă cu prea multă moderațiune, ba în parte chiar cu indiferentism.

D-la „Telegr. Rom.” firesce, că, în situația lui dependentă, nu ne puteam aş-

tepta să se facă ecoul generalei nemulțămirii, dér credém că atunci, când pretinde a pleda „în interesul cauzei” va avé cel puțin precauțiunea, ca să nu presente Comitetul într'o lumină falsă și să nu vrea să'l desavueze în fața ministrului.

Frage „bombastice” și provocătoare? A caracteriza fapta ministrului așa cum ea în adevér se presentă și a trage consecențele înseamnă a întrebuița frage bombastice și provocătoare?

Atunci ce înțeles a avut ca Comitetul să accentueze de repetite ori în reprezentanțiunile sale cătră ministrul, că „deocă nu ar fi permis ca Asociațiunea să se foloséscă de un titlu vechi, trecut în carnea și săugele tuturor Românilor din patriă, acesta ar produce consternare și nemulțămire generală în toți Români?”

Ei bine, ori Comitetul a vorbit palavre cătră ministrul, ori i-a spus adevérul. Noi nu putem admite decât cazul din urmă. Deocă dér comitetul a spus adevérul, cum credeți, că ar fi fost cu putință a se evita ca acestei consternări și nemulțămirii generale să i se dea expresiune în presa română?

Preocupați la rândul lor — pôte — și de temerea, că nu se vor împlini órecari profetiri ce le-a făcut, — de sigur fără de controlul Comitetului — fôia Asociațiunii, confrății dela „Tel. Rom.” par a uita, că organul nostru nu este organ oficios al niméunii, și că noi după firea și chiămarea noastră nu putem fi nicădecum încantați de tabloul ce ni-l zugrăvesce „Tel. Rom.”, cum adecă „guvernul ne împinge pe toți Români din Ungaria din un mare réu la un mare bine”.

Va înțelega deci, că în direcțiunea acesta noi suntem, cari nu-l vom urma, nu'l putem urma.

Ne pare bine, în fine, că „Tel. Rom.” aprobă cel puțin conclusionile, ce le facem combătând tendința de a véri politica în sinul Asociațiunii.

Ce resultă însă din aceste conclusioni? Tocmai ceea ce susține comitetul în raportul séu, ce susținem și noi și ce susțin toți Români consternati și nemulțămiiți: păstrarea intactă a titlului actual al Asociațiunii!

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(2)

Camille Renouard.

Din expedițiunea lui Napoleon în Egipt de Stolle
Trad. de T. d. C.

În palatul Șeikului Ismail zăcea lup-tându-se cu mórtea Camille Renouard. Era crisa. Viața i atârna de un fir de păr. Deoparte a patului era Maurul frumos și tinér Nurmahal, de alta Doctorul Lorrey, care ținea o mână a muribundului, pipâindu-i pulsul. Nurmahal privea în fața doctorului ca să vadă impresiunile ce i-le produce cercetarea minuțioasă a stării bolnavului. Din expresiunea trăsurilor cari aci se contractau, aci se inseninau în fața frumosului maur putem conchide la lupta sufletescă de care era cuprins. Acestă luptă i-se potența și mai tare când Camille sgu-duit de nisce friguri teribile începuse să fantaseze. Puterea dumnezească e însă mare, — și sufletele curate sunt fructul îndurării lui. Lorrey afirmă acesta cu suflet mângăiat, când privind la fața tinărului Camille constată încetarea „crisei” asigurându-l pe Nurmahal că pericolul a trecut.

Bucuria frumosului maur erupse într'o rugăciune ferbinte cătră bunul Dumnezeu, mulțămindu-i pentru îndurarea și grația nemărginită de care nu l'a lipsit, și nu l'a lipsi nici în viitor. Durerile sale sufletesci încetară, liniștea îl părăsi cu totul și bietul Nurmahal care de trei nopți nu așipise de loc, oădă într'un somn liniștit și bine-făcător. Acesta ținu puțin. Sufletul séu chinuit până ce era deștept ajunsese acum prada unui vis înfrorător: un șerpe veninos își urma mersul séu încolăcit, voidn a'l mușca; bestia veninosă diu ce în ce se apropia mai tare, fără ca bietul Nurmahal se se pôtă mișca séu apăra. Era cuprins de amorțelă. În momentul când bestia voia ași plânta dinții în corpul séu înțepenit, de-odată deschide ochii și pe pragul ușii, vede cu spaimă cum o umbră privea cercetând prin odaia fără a observa pe Nurmahal din locul séu retras.

După ce se convinse, că afară de bolnavul care dormita, nu se află nimeni în odaia, Umbra se strecură ușor până la masa de marmoră, care era încărcată de medicină, de pahare cu bături reocoritore. Precum uliul urmăresce ori-ce sbor al po-

rumbului ca să'l pôtă prinde în ghiare astfel Nurmahal cu ochii scânteitori urmărea ori-ce mișcare a umbrei ce-i însuflase cea mai mare gróză. Umbra turnă câte-va picături negre dintr'o sticlucă ce-o scoase din sin în paharul cu limonadă, apoi se strecură precaut spre patul lui Camille. Nurmahal înspăimântat de ougetele criminale ale acestei umbre sinistre, ca fulgerul se aruncă între Camille și Umbră și cu o voce respicată, dér fără a striga i dice: „Înapoi!” ér mâna-i puternică arăta cu sâlbătăciia un pumnal strălucitor. Cavalerul era scrobrit de acesta aparițiune neașteptată și involuntar făcu căți-va pași înapoi.

— „Ce voești Negrule, eu nu sunt hoț! am venit să mă informez despre sănătatea Domnului tău”.

— „Ii e bine”; — răspuse Nurmahal, care amenința în continuu cu pumnalul — „nu-i conturba liniștea. Are lipsă de odihnă”.

— „I sunt ranele periculoase?” În-
trebă cavalerul.

— „Da, însă bunul Dumnezeu l'a scăpat”.

— „Ce doctor are?”

— „Doctor Lorrey, care vine la ordinului espres al lui Bonaparte.”

Aceste răspunsuri de loc nu încântară pe cavalerul care nu era altul decât Lacoste dușmanul nempăcat al lui Camille. Spre ași ușura încă-va retragerea își esprimă bucuria pentru întorcerea spre bine a lui Camille și se retrase încet spre ușă. Nurmahal îl petrecu pas de pas până la ușă, pe care o zăvori bine. Se întorse la masă luă paharul cu limonadă și merse la ferestră. Aici unse vre-o câte-va frunze de flori cu avel conținut și care nu-i fú surprinderea, când frunzele la moment să și vestejiră. De aci în colo își îndoi paza, era convins, că acest Lacoste voiesce mórtea stăpânului séu.

Lacoste părăsi palatul Șeikului, mergând în pași repeși spre localul unde era înouartirat admiralul Bruveys, care tocmai în acel moment susținea o dispută înfocată cu Napoleon. Era vorba de asigurarea flotei într'un loc ferit. Napoleon opina pentru portul Alesandriei, Bruveys pentru Abukir, arătându-i un Memoriu compus de ceilalți oficeri cari îi susțineu părerea.

CRONICA POLITICA.

— 20 Februarie.

Foile din Serbia continuă de-a se ocupa încă și acum cu **cesiunea Metropolitului dela Ūskub**. Fărte mult se plâng în contra Inaltei Pôrte, că nu vré să țină sémă de pretensiunile Sêrbilor. Ba Sêrbi pretind acum dela ministrul de esterne Simici și dela ambasadorul sêrb din Constantinopol, ca să pășescă în mod energic față de Pôrta și să pretindă, ca pe Metropolitul Ambrosiu să-l gonescă de pe tronul metropolitan și în postul său să fie numit un arhiepiscop de origine sêrbescă. În cazul contrar, Turcia, care și așa se află într'o situațiune atât de strimtorată, n'are să mai conteze la nici un fel de lealitate din partea Sêrbilor. Foile sêrbesci declară cu hotărîre, că decă Turcia nu va satisface de bună voie pretensiunile Sêrbilor, aceștia își vor răsuna.

*

Pentru anul acesta **budgetul Franciei** este preliminarat cu 3893 milioane franci, mai mult cu 53 milioane ca în anul trecut. Camera franceză a și votat acest budget. Datoria de așt a Franciei este de 31 miliarde; pentru a amortisa din datoriă au trebuit să se prelimizeze și budgetul acestui an 1300 milioane franci.

Cu ocaziunea desbaterei budgetului, deputatul socialist **Dejeante** a adresat guvernului o interpelare în **cesiunea socialistă**. După datele împărțite de el, din cercul electoral al Parisului au fost adresate anul trecut direcțiunei fondului pentru ajutarea sêracilor 59.000 petițiuni, pe când cu trei ani înainte au fost adresate numai 19.000. Decă cesiunea de existență, care ocupă locul prim între toate dreptarile, va continua de-a deveni atât de acută, atunci — dize Dejeante — **revoluțiunea se va impune ca una dintre cele mai sfinte datorințe**. Pentru această provocare la revoluțiune, președintele Brissou l'a provocat la ordine. — „Gaulois“ ocupându-se cu această cesiune dize, că numai două mijloce sunt, prin care s'ar pute curma lipsa de muncă, ce necesităză socialismul, anume: s'eu un guvernament, care să dureze timp de 30 de ani și să fiă atât de energic, conșciu de sine și conșciențios, cum numai într'un stat monarhic ar fi posibil, pe care însă Francesii nu-l vréu, — s'eu împușinarea numărului Francesilor, în care direcțiune se va și desvolta o acțiune plină de zel.

Din camera grecescă.

În ședința dela 1 Martie n. a camerei grecesci, ministrul de marină **Ledivis** a făcut cunoscut camerei ultimatul admiralilor de marină ai puterilor adresat comandantului marinei grecesci. În acest ultimul se spune, ca admiralii puterilor nu vor permite trupelor grecesci să atace orașele și fortărețele ocupate, nu vor per-

mite să li-se transpôrte arme, nici să atace corăbiile grecesci; în fine interdicți trupelor generalului **Vassos** de-a pêntrunde mai adênc în insulă. — Deputatul **Sais** dize, că acestui ultimul trebuie să i se răspundă prin o declarare de războiu. — Ministrul de marină **Ledivis** declară, ca după ce guvernul a primit șoire despre ultimatul admiralilor, a făcut cunoscut puterilor, că pe **colonelul Vassos nu-l pôte sili la neactivitate**, căci prin asta s'ar zădărnici scopul trimiterii trupelor la Creta. Accentuă din nou intențiunea Greciei de-a împedeca cu ori-ce preț debarcarea de trupe turcesci în Creta și asigură camera, că trupele grecesci se vor feri de-a ataca orașele ocupate de puteri **până atunci, până când va dura ocupațiunea**.

Ministrul-președinte **Delyannis** condamnă în terminii cei mai vehemenți bombardarea sêvêșită din partea puterilor, dîcând, că acesta a fost un lucru sêlbatic, pãgân și nedrept. Cât pentru ultimul, Delyannis dize: „Suntem covinși, că admiralii au procedat fără de-a avé ordin dela guvernele lor. Noi suntem un popor mic și nu putem împedeca o asemenea procedere, dăr **să protestăm cu puterea unui popor mare**. Șcim, că toate puterile mari sunt pe partea noastră“. — După această vorbire, primită cu mare însuflețire, guvernului i s'a votat încredere cu 125 voturi contra 42.

SCIRILE ȚILEI.

— 20 Februarie.

Adunarea generală a Reuniunii de gimnastică și cântări din loc se va ținé de bună sémă în Dumineca viitoare la 10 ore a. m. Din ultimele producțiuni s'a vădit, că Reuniunea noastră s'a avântat érași la trépta de progres, pe care sta în vremurile cele bune și de aceea ar fi de dorit, ca membrii săi să se prezente la Adunare în număr mai mare și să se intereseze cu mai mult zel de afacerile ei.

Ce are poliția cu „Concordia“? Din „Telegraful Român“ aflăm, că Sâmbăta trecută un comisar dela poliția din Sibiu s'a prezentat în comptoarul prăvăliei noii societăți comerciale române „Concordia“ și a cerut un exemplar din statutele societății și consemnarea membrilor ei, precum și un conspect al filialelor „Concordiei“. Statutele, fiind tipărite, i s'au dat, consemnarea membrilor însă și un conspect al filialelor (care nici nu există) nu i s'au dat, fiindcă un asemenea lucru nu se pôte pretinde pe baza legii comerciale și fiind-că despre acestea, decă tocmai voesc, pôte să ia informațiuni dela respectivele autorități politice, „Ni-se pare“, dize „T. R.“, „că aceste cercetări sunt **efluxul agitațiunilor diarelor maghiare**, al căror șovinism nu încapă nici de-o întreprindere comercială, decă condu-

cerea aceea este în mână românească, cum este a Concordiei“.

Certe și desbinări în stinul „Kulturregylet“-ului. Tot mai acute devin certele între „Kulturregylet“-iști. „Kolozsvar“ în numărul său de așt publică în locul prim o declarațiune a prim-secretarului **Sándor Jozsef**, care face cunoscut, că decă nu va primi din partea „Kulturregylet“-ului o „satisfacțiune morală“ pentru atacurile, ce i-s'au făcut în colonele lui „Ellenzék“ și pentru insultele, ce le-a suferit în ședința trecută a comitetului, el va fi silit a-și susține **acusațiunea pentru calumniă și vătămăre de onore, ce a înaintat-o deja la tribunalul r. contra lui „Ellenzék“**. Tot din cauza unor atacuri din „Ellenzék“, patru dintre notarii „Kulturregylet“-ului și-au dat dimisia, ér al cincilea a făcut un protest verbal. Discuțiile și certele se discută și de și atât în foile din Clușu cât și în cele din Budapesta. Combatații sunt divizați în două tabere: una guvernamentală în frunte cu secretarul **Sándor Jozsef** și alta opozițională în frunte cu președintele **Bethlen** și cu vice-președintele **Bartha**.

Arătarea în contra ministrului-președinie Banffy. Șcim, că abatele **Molnár** în numele „partidei populare“ a făcut arătare contra lui **Banffy** pentru violarea secretului epistolar. Judecătoria de cero a respins arătarea pe cuvânt, că nu ocură în ea faptul punibil prevădut în §. 327 al cod. pen. Această sentință a fost aprobată acum și din partea tablei r., cu deosebire numia, că motivarea acesteia este o totul alta. După motivarea tablei, judecătoria de cero nu avea să mai scruteze, decă ocură violarea secretului epistolar, ori nu, ci simplamente trebuia să respingă arătarea pentru cuvântul, că **Banffy** n'a desvoltat nici o acțiune pentru a ajunge în proprietatea scrisorii cu prigina.

Alegere. Cetim în „Telegraful Român“: „Profesorul **Arseniu Vlaicu** este ales și înțarit director la școlile comerciale ortodoxe române din Brașov, unicele școlile comerciale confesionale din întregă țera“.

Rêsvrătire din cauza comasării „Hazánk“ serie, că locuitorii „Valahii“ din comuna **Sântien** din comitatul **Coșoieni** sunt fôrte agitați din cauza comasării, ce are să se facă. Sâmbăta trecută ei au ținut o adunare, în care să fi hotărît, că nu se vor feri nici de cele mai esterne mijloce pentru de-a împedeca comasarea. Din cauza mării agitațiunii, „a trebuit“ să se institue un post permanent de gendarmi între „Valahii“ din Sântien. „Hazánk“ dize, că „Valahii“ se tem, nu cumva „domnii de Unguri“ să le răpescă moșiile și de aceea sunt așa de agitați.

Gendarmeria internațională din Creta. Am fost anunțat la timpul său, că pentru formarea unei gendarmerii internaționale

pe insula Creta, Austro-Ungaria încă era să trimită 150 de persoane. După cum anunță foile pestane, unii dintre oficerii garniziunii Budapesta s'au și însinuat pentru gendarmeria internațională, dăr nu se șoie din ce cauză, după trei zile li-s'a suspendat însinuarea.

Topirea zăpeșii. Conșciențele topirei zăpeșii sunt fôrte grave. Așa în România mica riul **Olt** venind mare, amenință a întrepuce comunicațiunea și a rupe mai multe poduri. Prutul însă, deja a eșit și apă revêrsându-se a acoperit satul **Scoposeni**. Digurile au fost rupte. Comunele **Bucuresci** și **Grozesci**, din județul **Fălciu**, sunt acoperite cu apă de o înălțime de o jumătate metru. Din cauza revêrsării s'au întâmplat o mulțime de nenorociri. Apa a intrat prin case și mai multe clădiri s'au surpat din această cauză. O mulțime de animale au pierit înecate în șiroale de ape provenite din topirea zăpeșilor. Sloiuriile de ghiță aduse de apă, au înconjurat cătunele **Ghermănesci** și **Calcea**.

Concert. La concertul muzicii orașenesci, ce se va da Duminecă în 7 Martie n. se va executa piesa: „Thema und Variationen aus dem Forellen Quintett“ de **Schubert**.

Pentru cei ce voesc să neguțorêscă cu pesce. Fiind-că din mai multe părți am fost rugați de câtră unii țeranți de-ai noștri, cari vor să se ocupe cu vândarea de pesce sărat, ca să le arătăm de unde să-și pôte procura marfa mai cu înlesnire și fără temere de a fi înșalați, le punem încă odată în vedere marea magazin de pesce al d-roi **Ioan N. Bidu** din Brașov (Têrgul Straelor nr. 25), dela care se pôte comanda în ori-ce timp, atât în măsură mare, cât și mică, tot felul de pesce, icre roșii tescuite, masline, stafide, smochine, roșcove, toate de calitatea cea mai bună și cu prețuri moderate.

Sciri mărunte din România. Alegerea președintelui Senatului (în locul răposatului prinț **Ghica**) se va face așt, **Joi**, Căndașii sunt **Metropolitul-Primat** și **Dim. Sturdza**.

— **Martii** a început la Camera discuțiunea asupra proiectului de lege pentru înființarea **Căseii rurale**.

— **D-l N. Fleva** a plecat **Martii** la **Berna** (Elveția) spre a asista la conferințele comitetului de organizare al congresului păcii.

— **D-l Dim. Dinicu**, profesor de violoncel la conservatorul de muzică din **Bucuresci**, a fost numit definitiv la catedra sa.

— De vre-o câte-va zile circula în **Bucuresci** bilete false de 20 lei. Eri au fost găsite două bilete. Pôsesorii lor au fost arestați. Poliția a început cercetările.

— S'a prezentat direcției teatrelor o dramă în 4 acte, intitulată „**Fără de noroc**“. Autorul acestei piese este o domnă din societate, care păstrându-și anonimul, dorește să lase totă libertatea criticilor pentru a-și exprima părerea asupra operei sale.

— „Cine a compus acest **Memoriu**?“ întrebă **Napoleon**.

— „L'am aflat în cancelaria admiralității, fără să-i cunosc autorul!“

— „E compus de un trădător!“ — răspunse **Napoleon**, „e în favorul flotei engleze. Ce vei face, o faci pe răspunderea D-tale, eu însă te desfățuesc și persist în părerea mea“. — Cu aceste **Napoleon** părăsi localul admiralității, și imediat intră **Lacoste**, care cu o oratoriă fină îl făcu pe **Brueys** se persiste în convingerea sa nenorocită, care atât de bine-i venea planurilor sale infernale, căci tot el era și autorul aceluși nefericit **Memoriu**.

*

Nu peste mult **Camille** se însănătoșă pe deplin. În starea lui de reconșciență petrecea timpul în conversațiuni intime cu renumitul profesor **Larossossinier**, asupra monumentelor preistorice de cari e atât de bogat **Egiptul**. Tocmai în o astfel de conversare fû surprins de generalul **Cleber**, care era încă pansat la cap în urma ranelor primite la ocuparea **Alesandriei**.

„Ce fericire“ — dize generalul **Cleber** — „că te vèd așa de bine restabilit! Pu-

țină speranță aveam când te-am cercetat pentru ultima dată. Acum sunt fericit, că îți pot strînge mâna gratulându-ți din inimă la distincțiunea ce ți-s'a făcut“.

— „Cum, d-le general?“

— „Comandantul **Napoleon**, îți trimite patenta de locotenent, cu acel ordin că până la reînșănătoșarea deplină, vei rămâné în **Alesandria**, și numai după aceea ne vei însoți în campanie. Insu-și **Napoleon** a plecat cu armata direct spre **Cairo** strătând deșertul“.

— Ce nefericire, că nu pot să-l înșoțesc!“ esclamă **Camille**. Primi însă cu bucurie patenta promițând a-i mulțami lui **Napoleon**, printr'un eroism și mai entusiast într'o nouă luptă. Generalul **Cleber** îl mângăia însă cu faptele sale eroice sêvêșite sub murii **Alesandriei** arătându-i tot-odată dragostea și interesul său cald părintesc. Elogiul frumos în cuvinte bine simțite fû o rêsplătire vrednică de ténêrul **Camille**, care mulțami cu lacrimi de reconșciență. Generalul mai zăbovi cât-va timp și apoi se depărtă lăsând pe **Camille** cuprins de cele mai calde și fericite simțăminte.

*

Pe când **Camille** petrecea timpul de reconșciență în **Alexandria**, pe atunci armata franceză, glorioasă sub conducerea adoratului ei comandant învingea cu resistință de fier cei mai destructivi dușmani ai existenței omenești „fomea și setea“ prin pustiu deșert ce se întindea spre **Cairo**. **Napoleon** își alesese calea cea mai scurtă spre **Cairo** și o putea face numai strătând deșertul. Suferințe până aci nesimțite isbeu fără cruțare inima eroilor franceși. Osteniți prin marșuri forțate, chinuți de fome și sete petrecură o noapte întregă. Se crepa de diună. Liniește mormentală se întindea pe întreg ținutul. Nu se vedea decât cerul, rațele sôrelui arđetóre și o mare pustie de năsip. Nimic înveselitor, oi numai un pustiu întins și înfiorător.

O voce slabă se aușia nu departe în pustie. Aci aflară o femeă frumoasă și încă tînără, a căreia ochi erau scoși din orbitele lor. Ea lăpta un copil, care înzadar căuta nutremânt în mamelele deja stôrse. În urma esplicărilor date, frumoasă femeă era pedepșită de bărbatul său, un **Beduin** barbar, pentru o bănuială nefundată din gelosie. El i-a scos ochii, lăsându-o aci în voia

sortii. Intrăbată, decă nu șoie vre-o ois-ternă?*) **Fără a da vr'un răspuns**, condusă numai de simțul ei de orientare ea află o fântână, care însă era astupată cu năsip de **Beduin** blăstămați. Nemângăierea acelei ființe și a armatei întregi nu se pôte deserie. Ori ce ajutor era imposibil, de aceea descurajați părăsiră soldații acest loc, în care își concentraseră totă speranța lor. Abia se depărtase însă armata și de după o colină de năsip cari sunt resfirate ca și mușinție pe acesta întindere de grôză, ieși un **Beduin** și cu două lovituri de cuțit puse capăt vieții amărîte, ja acestei ființe chinuite.

După o luptă grea — aprôpe supra-omenescă — cu fomea, setea și căldură, după pierderi însemnate în omeni, cari nebuni alergau după fantoma pustiei numită „**fata morgena**“; espunându-se morții sigure îndată ce părăsêu șirurile, căci întregă pustie era încruciată de călăreți **Beduin**, cari în cutezanța lor se apropiu până lângă armata franceză, după toate

*) **Cisternă** = fântână ascunsă, de care numai cei inițați se pot folosi și o pot afla.

— Poliția de siguranță a prins pe vestitul Ișic Leibovici, condamnat în mai multe rânduri pentru numărusele sale furturi și spargerii.

— Sâmbătă d. a. un birjar cu Nr. 130 din București voia să coboare vadul Bacalbașa ca să adape oaii la Dunăre. Căii au luat vânt și nu i-a mai putut opri; ei au intrat cu trăsura în Dunăre, unde s'au cufundat. Birjarul, ajutat fiind de câțiva barcagii, a putut scăpa cu viață.

Dela comună.

Ședința din 3 Martie st. n. 1897.

Imediat după dechiderea ședinței interpelază Lurtz pe primar despre cauzele turburării apei din apeduct și pentru ce nu se dau informații oficiale menite a lămurii publicul la toate jurnalele din loc. Primarul împărtășește, că s'a tăiat lemne în pădurile orașului și prin căderea arborilor s'a spart o țevă dela apeduct, prin care împrejurare s'a putut turbura apa în-oât-va. Mai departe primarul negă că ar da informații oficiale la jurnale afară de publicațiile oficiale de pe pagina a patra, cu atât mai puțin da informații numai la un anumit jurnal. Promite că pentru a satisface dorinței interpelatorului va da pe viitor — când cere trebuința — informații liniștitoare sau lămuritoare la toate jurnalele din loc.

După acesta s'a continuat desbaterea statutului de apă și s'au stabilit următoarele taose:

Grupa I.

1 bucătărie 3 fl.
1 odaie 1 fl. 50 cr.
1 odaie de scaldat 6 fl.
1 boltă, 1 lucrătoare, 1 canoelaria 1 fl. 50 cr.
1 magazin 1 fl.
1 cal, 1 măgar, 1 bou sau vacă 2 fl.
1 vițel sau mânăz până la 2 ani 1 fl.
1 trăsura pe arcuri 3 fl.
1 ventil pentru casuri de foc 3 fl.

De grupa acesta se țin toți aceia, cari au apa introdusă în casă, însă nu au hidrometru (ceas de apă). Cei cu ceas plătesc 8 or. pentru 1 m³ = 1000 litri = 10 hectolitri.

Grupa II.

1 bucătărie 2 fl.
1 odaie, 1 boltă, 1 magazin, 1 cancelarie, 1 lucrătoare 1 fl.
1 odaie de scaldat 6 fl.
1 cal, 1 măgar, 1 bou sau vacă 1.50.
1 vițel sau mânăz până la 2 ani 1 fl.
1 trăsura pe arcuri 2 fl.

De grupa acesta se țin toți aceia, cari nu au apa introdusă în casă și nu sunt mai departe de apeduct ca 75 metri.

Grupa III.

1 bucătărie, 1 odaie, 1 magazin, 1 boltă și 1 lucrătoare 50 or.
1 cal, 1 măgar, 1 bou sau vacă 1 fl.
1 vițel sau mânăz până la 2 ani 50 cr.
1 trăsura pe arcuri 1 fl.

greutățile, de cari pōte suferi o armată pe un pustiul neumblat, Napoleon ajunse aproape de Cairo, unde lupta se începă ou-o armată considerabilă, care nu avea mai puțin de 23 Bey sub conducerea onragiosului Murad-Bey spre ași pute spăra „sânta cetate“.

Aci Napoleon dovedi, că prin o strategie admirabilă, cu o armată neînsemnată pută înfrânge puterea dușmană nimicindu-o aproape total. Ea e cunoscută în istoria sub numele „Lupta dela Piramide“.

Pe când Napoleon purta acest război de exterminare contra barbarismului secular, voină să dădă civilizațiunea, pășind din învingere în învingere, pe atunci o mică caravană părăsi Alexandria îndreptându-se spre Nil. Era Camille Renouard, cu servitorul Nurmehal, Larossossiniere marele savant și scrutaător al lumii antice, cu servitorul Baptist, un brigadier (căprar) cu 4 soldați, băeți aleși pe sprincenă de însuși generalul Cleber, cari avău să formeze escorta de apărare a acestei expedițiuni.

(Va urma.)

De grupa acesta se țin acei locuitori din Scheiu, Brașov-vechiu și Blumena, cari nu au apa introdusă în casă și nu sunt mai departe de apeduct ca 75 metri și a căror case au cel mult 2 odăi și 1 bucătărie.

Acest tarif se aplică cu 1 Ianuarie, oare urmază după aprobarea mai înaltă.

La propunerea magistratului se decide ca orele de oficiu la magistrat să fiă în viitor dala 8—12 și dela 3—5. Comunicarea cu partidele să fiă însă numai înainte de prânz. Totodată se autorisează primarul, oă atunci când e mult de lucru să mărească numărul orelor de după prânz cu 2. Observăm, că orele de oficiu au fost din 1 August 1892 dela 7—1.

Reformele pentru Turcia.

Numărul din urmă al ziarului „Daily Telegraph“ conține o depeșă din Viena, în care se dau câte-va amănunte asupra proiectului de reforme al puterilor ce se va prezenta Turciei.

Proiectele acestea, redactate în formă de „proiecte de legi“, sunt în număr de trei, fiă-care însoțit de o largă expunere de motive. Principiul fundamental consistă în respectarea legilor instituțiilor și prejudecăților turcoesci, înlăturarea abuzurilor, ridicarea pozițiunii sociale a funcționarilor asigurarea, că legile vor fi aplicate, fără a micșora prin aceasta suveranitatea Sultanelui său prestigiul Kalifului.

Correspondentul ziarului citat mai comunică următoarele:

„Autoritatea cea mai înaltă după Sultana va fi un fel de Senat cum e cel rusesc, numit „Consiliu superior al imperiului“, și e reînnoirea unei vechi instituțiuni otomane. Acesta va lua locul actualului consiliu de Stat, dăr puterile sale vor fi mai mari: va avea să revizuescă legile imperiului și să elaboreze alte nouă; va avea să judece plângerile contra funcționarilor, va numi și destituie pe toți funcționarii statului. Prin acesta se va desființa camera Palatului“.

„A doua instituție ce se va crea va fi „înalta comisiune a reformelor“. Ea se va compune din doi comisari ai Porții, unul pentru Anatolia și unul pentru Rumelia, și din șase membri și anume; trei Turci și trei Europeni. Comisiunea acesta va intra imediat în funcțiune. Ea se va duce în provinciile neliniștite ale Macedoniei și Armeniei, va cerceta plângerile locuitorilor și acuzațiile lor contra funcționarilor.

„Reforma a treia va fi instituirea unei „comisiuni budgetare“, compusă din șase membri: trei Turci și trei Europeni, cei din urmă numiți de puteri conform „grupării lor politice“. Comisiunea acesta va avea sarcina să încheie aranjamente pentru a înlătura deficitul actual, a revizui sistemul impozitelor și a pregăti un imprumut, fără de care reformele nu sunt posibile. Imprumutul acesta va fi de 4,200.000 sau de 6,300.000 lire engleze, după cum se va stabili amortismentul; 45 sau 90 de ani. Dobânda va fi de 3 sau 3 și jum. la sută.

„În mod colectiv, dăr împărțit în patru capite, se mai propun reforme pentru poliție și gendarmerie, pentru presă, administrația comunală din Constantinopole și justiția“.

Ședința festivă a studenților români din Brașov.

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela școlile medii române gr. or. din Brașov invită la ședința festivă, ce se va ține Dumineca viitoare, în 23 Februarie v. în sala cea mare a gimnasiunii române. Oferte maritimose se vor chita pe cale publică. Inceputul la 4 ore p. m.

Program: 1) „Cuvânt de deschidere“, de președintele societății d-l Dr. Ioan Bunea. 2) „Hora“, executată de orchestra societății. 3) „Novelele lui Vlăduță“, studiu literar de Ioan Minea, cl. VIII gimn. 4) „Fioie verde“, cântec popular executat de corul societății. 5) „Scipio și Hanibal“, de Fr. Grillparzer, declamație de Mihai Popo-

vici, Candin David și Zenovie Popovici, cl. VIII gimn. 6) „Brașovul din punct de vedere comercial și industrial“, de Ioan Lăpădat, cl. II com. 7) „Romanța“ și „Ardeleana“, executate de orchestra societății. 8) „Din prag“, de A. Vlăduță, declamată de Zaharie Bârsan, cl. VII gimn. 9) „Fosta-lele“, „Cucule“, executate de corul societății. 10) „Ion la Featru“, anecdotă de T. Speranția, declamată de Constantin Juroan, cl. VIII gimn. 11) „Marș“, executat de orchestra societății.

Dela societatea „Petru Maior“.

Anunț literar. Societatea de lectură „Petru Maior“ a tinerimei universitare române din Budapesta, votând în anul trecut școlar un nou regulament intern, a introdus în acesta între alte hotăriri și edarea unui „Almanach“ din cinci în cinci ani, în care să se tipărească cele mai de valoare lucrări cetite și desbatute în societate din acest interval.

În ședința sa din 27 Febr. a. o. societatea la propunerea comisiunii literare și a comitetului administrativ, a votat în unanimitate și cu însuflețire executarea dispozițiunii regulamentare pentru anul acesta și a însărcinat comisiunea literară cu redactarea „Almanachului“.

Comisiunea literară își ține de datorie să aducă această hotărare a societății încă de pe acum spre scoarea și aprețirea obștei române.

Acest „Almanach“ va cuprinde în sine o culegere de operate cetite în societate dela înființarea ei până astăzi, precum și acele lucrări, care P. O. membri onorari și fondatori ai societății noastre vor bine-voi a ni-le trimite drept răspuns la invitațiile, ce le vom distribui în zilele aceste.

Idea tipării unui Almanach din partea societății noastre nu este nouă. Deja acum de cece ani, când societatea contemplanse o serbare din incidentul intrării în anul al 25-lea al existenței sale, fusese susleată această idee, ba încurseseră chiar și mai multe lucrări dela literați eminenți, dela mai mulți membri ai Academiei române și dela alții. Dăr ideea n'a putut fi intrupată atunci din cauze financiare, din lipsa totală de sprijin material din afară.

Aceste cauze ne inspiră și acum îngrijire. De de cece ani încōce însă opinia publică s'a schimbat, cărturarilor noștri au dovedit tot mai mare interes și bunăvoință față de singurul paladiu al tinerimei universitare române din Ungaria, și această împrejurare ne face a porni cu zel și curagiu lucrarea noastră și a fi cu încredere și nădăjduire în sprijinul Românilor de bine.

Prin „Almanachul“ nostru vom înainta de toate a ne achita de o datorie ce ni-o impune sentimentul de grațitudine față de cei ce ne sprijinesc de ani de zile și cu drept cuvânt așteptă fapte dela tinerime. Prin „Almanach“ dorim a ridica nimbul societății noastre; vom a adauga o petricică la căsuța literaturii noastre. Atârână dela bunăvoința obștei române, cum vom izbuti cu toate acestea și cum vom fi încurajați pentru alte prestațiuni în viitor.

Deocamdată aceste. Vom ținea publicul român în curent cu decursul lucrării noastre, ér la timpul său vom lansa listele de abonament, când va fi timpul ca fiă-care Român să-și manifeste iubirea sa cătră societatea „Petru Maior“.

Budapesta, din ședința comisiunii literare ținută în 2 Martie 1897.

Ilarie Chenăi,
președinte.

Roman Rudneanu,
referent.

ULTIME SCIRI.

Viena, 3 Martie. La nota prezentată în Atena de marele puteri guvernul grecesc încă n'a răspuns și probabil nici nu va grăbi cu răspunsul. Dacă răspunsul guvernului ar fi negativ, ceea ce e probabil, puterile în acest cas, după cum se asigură, sunt de acord, ca să blocheze insula. Va atârna dela opiniunea comandantilor corăbiilor, ca să asedieze numai Pireul,

ori și alte porturi grecesci. De altă parte se spune, că Grecii nu se vor spăria nici de blocare, și că se cred în stare de-a suporta blocarea chiar și două luni de zile.

Berlin, 3 Martie. „Vossische Ztg.“ anunță din Atena, că guvernul grecesc e hotărât a nu ceda cererei marilor puteri întempe-se ce se va întâmpla.

Atena, 3 Martie. Secretarii ambasadelor marelor puteri au predat ministrului de esterne grecesc nota marelor puteri, care din cuvânt în cuvânt este următoarea:

„Din însărcinarea guvernului meu, aduc la cunoștința Escelenței tale, că puterile s'au înțeles întru sine asupra atitudinii lor în sensul, ca să pună capăt situațiunii, pe care n'au putut-o preveni și a căreia trăgănare ar pute să compromită pacea Europei. Puterile au venit de acord în următoarele puncte:

„1. Grecia în împrejurările actuale la nici un cas nu pōte să anexeze Creta.

„2. Având în vedere, că Turcia a întârziat cu ducerea în îndeplinire a reformelor primite de ea, puterile au hotărât, ca pe lângă susținerea integrității imperiului otoman, să dea necondiționat Cretei o formă de guvernament autonomă, care să-i asigure un guvernament cu totul a parte, sub înalta suzeranitate a Sultanelui.

„După opiniunea puterilor, aceste ținte nu se pot ajunge altfel, decât prin retragerea corăbiilor și trupelor grecesci.

„Puterile așteptă cu încredere această hotărare dela înțelepciunea guvernului grecesc, care nu pōte voi să adereze la o direcțiã, ce ar fi contrară cu hotărarea puterilor. Ambasadorii nu fac secret din ordinul primit dela mandatarii lor, ca să notifice guvernului grecesc neștrămutata hotărare a puterilor, după care, dacă guvernul grecesc ar sta la îndoelă, dacă trupele și corăbiile nu vor fi retrase înainte de împlinirea termenului de șase zile, nu se vor feri de-a recurge la orice fel de mijloce de forță.

DIVERSE.

Din viața unui comisar de poliție. În 26 Februarie muri în Paris renumitul comisar de poliție M. Clement. Timp de 40 de ani el a stat în serviciul prefecturii poliției din Paris și 17 ani a fost comisar de poliție. Clement a fost acela, care a prins pe Petru Bonaparte, care a pușcat pe djaristul Victor Noir. Tot el a prins pe prințul Ieronim Bonaparte și pe tinerul prinț de Orleans pentru unele blăstămății copilăresci. Mai departe tot Clement a făcut cunoscut contelui de Paris ordinul de espulsare. El mai de multe-ori dize, că într'un scriu de fier din biroul său se află niște documente de mare valoare, dela care atârână onorea a 10,000 de familii. După mărtea lui Clement, numitul scriu a fost descuiat de o comisiune, dăr spre cea mai mare mirare a lor în scriu n'au aflat nimic. Se presupune, că Clement înainte de mărtea a ars toate documentele, despre care vorbea.

Literatură.

Liturgia S-tului Ión Christostom compusă în terzet pentru școlari de Ión Vidu. Lipsca 1896. (proprietatea autorului). Un caiet musical de 40 pag. cu diferitele cântări liturgice arangiate pentru trei voci după texturile obișnuite a se cânta în toate ținuturile locuite de Români. Prețu-3 fl.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Mästerchen des Stoffes von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide fräufelt sofort zusammen, verläßt bald und hinterläßt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe.

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for Vienna, including items like 'Renta ang. de aur 4%' and 'Renta de corone ung. 4%'.

Table with various market rates and prices, including 'Bonuri rurale ungare 4%' and 'Napoleoniori'.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurecu.

Cursul pietei Braşov. Table with exchange rates for Braşov, including 'Galbeni Camp. 5.62 Vënd. 5.66'.

Advertisement for 'PARFUMERIE' featuring 'Săpunuri de toaletă și cosmetice' and 'PARFUMURILE cele mai bune'.

Advertisement titled 'Se caută' (Sought) for a woman to be a manager in a household.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Ghiriş-Turda, etc.) and train times.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus.